

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

IV. De Aqua vino consecrando apponenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

ne imbibitum, potius censetur esse quid comestibile, quam potabile.

Sed non
licitè.

26. Altera pars Conclusionis, quod nempe in vino congelato consecrans peccet (& quidem juxta quosdam graviter) ex eo patet: tum quia committeretur quædam irreverentia: tum quia sine necessitate consecraret quis in materia aliquatenus dubia, quam scilicet nonnulli Doctores superius allegati putant esse insufficientem, & invalidam.

Quid agen-
dum, si vi-
num, vel S.
Sanguis
congeletur?

27. Unde si tempore hyberno ante Consecrationem accidat congelatio vini, tunc antea debet liquefieri, vel per applicationem linteoli calidi, vel aliâ ratione decenti. Et quantum ad propositum, Rubricæ Missalis, Tit. De defectibus in ministerio ipso occurrentibus, sic loquuntur: *Si in hyeme Sanguis congeletur in Calice, involvatur Calix pannis calefactis: si id non proficeret, ponatur in ferventi aqua prope Altare, dummodo in Calicem non intret, donec liquefiat.*

Varij defe-
ctus circa
vinum.

28. CONCL. IV. Insuper si vinum sit factum acetum, vel penitus putridum, vel de uvis acerbis, seu non maturis expressum, vel ei admixtum tantum aqua, ut vinum sit corruptum, non conficitur Sacramentum. Si autem vinum coeperit acescere, vel corrumpi, vel fuerit aliquantum acre, vel mustum de uvis tunc expressum, vel non fuerit admixta aqua, vel fuerit admixta aqua rosacea, vel alterius distillationis, conficitur Sacramentum, sed conficiens graviter peccat. Ita loquuntur Rubricæ Missalis, Tit. 4. De defectu vini.

QUÆSTIO IV.

De Aqua vino consecrando apponenda.

Aqua vino
consecran-
do miscen-
da.

29. CONCL. I. Juxta exemplum Christi Domini, ac præceptum Ecclesiæ, vino consecrando est admiscenda modica aqua. Ita unanimis Doctorum; atque patet non solum ex Concilio Florentino in Decreto Unionis, ac Tridentino *Seff. 22. cap. 7.* sed etiam ex Rubricis Missalis *num. præc. relatis.*

Et cor?

30. Porro hujusmodi appositio aquæ fit imprimis ad exemplum Christi, qui in ultima Cœna consecravit vinum, cui aqua fuit admixta; uti communiter docent SS. Patres, & Concilium tam Florentinum, quam Tridentinum *loc. cit.* Deinde dicta appositio aquæ fit propter mysterium, videlicet propter sanguinem & aquam, quæ ex JESU Christi jam mortui latere profuerunt.

xerunt. Tandem, cum per aquas in Sacra Scriptura *Apocal. cap. 17.* Populi intelligantur, fit dicta appositio aquæ in Calice consecrando, ad representandam ipsius Populi fidelis unionem cum Capite suo Christo. Et has tres rationes, cur aqua sit vino consecrando miscenda, dat Concilium Florentinum, ac etiam Tridentinum, ubi supra.

31. CONCL. II. Hoc præceptum de aqua vino miscenda est tantum Ecclesiasticum, non autem Divinum. Ita communior Theologorum; & concordat Concilium Tridentinum *loc. cit.* sic dicens: *Monet præterea sancta Synodus, præceptum esse ab Ecclesia Sacerdotibus, ut aquam vino in Calice offerendo misceant.* Ubi benè notandum ly, *præceptum esse ab Ecclesia.*

32. CONCL. III. Aqua vino apponenda, debet esse modica. Ita Scotus *in 4. dist. 11. q. 7.* quamvis nonnulli dicant, non esse scrupulosè procedendum in apponenda aqua. Ratio Conclusionis est: quia juxta communiorum Doctorum, aqua vino apposita non convertitur in Sanguinem Christi, nisi prius fuerit conversa in vinum; ergo, ut sic possit converti in vinum ante Consecrationem, erit modica aqua apponenda. Et hinc Rubricæ Missalis *Tit. 7. De Offertorio &c.* præcipiunt, ut Sacerdos infundat *parum aquæ in Calice*: & Florentinum Concilium *loc. cit.* dicit, quod vino ante Consecrationem aqua modicissima admisceri debet. Ubi ly, *modicissima*, partim prohibet multum aquæ apponi, partim ostendit, omnem aquam, quantumvis modicam, etiam si foret una duntaxat gutta sensibilis, sufficere.

33. CONCL. IV. Aqua ipsa vino mixta convertitur quidem mediâtè in Sanguinem Christi, si videlicet ea prius ante inchoatam Consecrationem fuerit conversa in vinum per hujus virtutem; non tamen, juxta probabiliorem sententiam Doctorum, convertitur aqua immediâtè in Sanguinem Christi, si videlicet tempore Consecrationis adhuc retinet substantiam aquæ, & necdum fuit in vinum conversa. Ita expressè Doctor Subtilis *loc. cit. D. Thomas part. 3. quest. 74. art. 8. D. Bonaventura 4. dist. 11. part. 2. art. 1. q. 3.* & Alensis, cum omnibus Thomistis & Scotistis, ac pluribus Recentioribus, contra nonnullos alios. Ratio est: quia solum vinum de vite, est materia apta Consecrationis Calicis, ut docet Concilium Florentinum: atqui aqua nondum conversa in vinum, non est vinum de vite, imò nullatenus est vinum, ut patet; ergo. Accedit auctoritas Innocentii III. qui (ut habetur *c. Cum Martha. de Celebrat. Mis- sar.*)

far.) rejectis duabus alijs sententijs, tandem subjungit, tertiam sententiam esse probabiliorem, quæ docet, aquam cum vino transubstantiari in Sanguinem, cum in vinum transeat aqua mixta.

Opposita
tamen sen-
tentia non
cædet pro-
babilitate;

34. Additur notanter in Conclusionem, *juxta probabiliorem sententiam Doctorum*. Siquidem opposita etiam sententia non caret suâ probabilitate, ac docetur à Cardinale de Lugo, Coninch, Layman, alijsque pluribus, præsertim Recentioribus, qui volunt, aquam vino mixtam per accidens etiam immediate converti cum vino in Sanguinem Christi, licet antea necdum fuerit conversa in vinum. Ratio hujus oppositæ sententiæ desumitur ab exemplo, & facto Christi Domini, qui in ultima Cœna vinum aquâ mixtum consecravit; prout superius *num. 29. & 30.* ex communi SS. Patrum, & Concilio Florentino, ac Tridentino, dictum est. Accedit, quod totus ille liquor in Calice contentus, sit vinum usuale: atqui vinum usuale est materia apta Consecrationis; ergo.

Quomodo
hæc solvat
rationes in
oppositum?

35. Nec obstat (inquiunt) quod vinum de vite duntaxat, juxta Concilium Florentinum, sit materia sufficiens Consecrationis Calicis. Respondent enim, hoc esse verum per se loquendo; adhuc tamen per accidens aquam vino mixtam esse consecrabilem, cum constituat vinum usuale, quali Christus usus est in Consecratione Calicis sub ultima Cœna.

Solutio
principalis
objectionū
pro favore
Conclusionis.

36. Nihilominus, qui priorem sententiam *num. 33.* relata, tanquam probabiliorem amplectitur, facile ad præfatum Recentiorum fundamentum responderet, dicendo, Christum consecrâsse aquam vino mixtam duntaxat mediate. Nam intra tempus illud, quo Christus Calicem vino & aquâ mixtum accepit, alia notabilis mora intercessit ante actualem factam Consecrationem; prout desumitur ex S. Evangelio, ubi Christus interea & Patri Cœlesti gratias egisse, & ipsum Calicem benedixisse legitur. Omnino siquidem credibile est, hujusmodi tum benedictionem, tum gratiarum actionem, longiori tempore, atque ad conversionem aquæ in vinum sufficiente, durasse: præsertim, quia tunc hoc SS. Sacramentum à Christo Domino institutum, primâque vice celebratum fuit.

QUÆ-